

iblandt disse fandtes en omtrent hvid Fugl. Ved Udgangen af November 1914 var endnu ingen bemærket denne Vinter.

Rørspurv (*Emberiza schoeniclus*). Almindelig som ynglende. En Del ses i Rørene hele Vinteren, selv om denne er nok saa barsk.

Gulspurv (*Emberiza citrinella*). Yngler flere Steder ved Buskene og ses og høres hele Aaret.

Bomlærke (*Emberiza miliaria*). Træffes faatallig paa de tørreste Steder og ved Vejen.

Snespurv (*Emberiza nivalis*). Almindelig om Vinteren og træffes i Reglen i store Flokke overalt, dog mest i Nærheden af Stranden.

EN VILDANDEPARK.

AF

F. MOURIER-PETERSEN.

Udenfor mine Vinduer her i Haven har jeg en lille Dam, der sammen med nogle Thujabusketter er indhegnet med Traadnet. Dammen blev gravet for 6 à 7 Aar siden, da vi havde en ret langvarig og streng Frostperiode. Graaænderne (*Anas boscas*) led paa det Tidspunkt meget. De tyede til Gaarden fra Stranden, der var tillagt i lang Tid, og søgte Mødding og Stakkeplads. Ænderne blev under en Snestorm saa matte, at Beboerne her omkring fangede en Mængde. Selv fangede jeg ogsaa en Snes Par, som blev anbragte i Svinehuset, hvor de straks gav sig til at æde Havre. Da Tøvejret omsider indtraf, slap jeg de fleste ud, men beholdt en 4 à 5 Par, som blev stækkede og sat ud i Dammen. Fra Svenstrup købte jeg 3 Par fra Anderiet der. Resultatet blev godt, jeg fik over 50 Ællinger. Siden den Tid har jeg haft en Bestand af ca. 150 Graaænder her i Haven til uhyre Fornøjelse. Om Foraaret ruge de ude i Skoven og Hegnene, men adskillige Par blive i Indhegningen, og andre møde med Ællingerne og blive lukkede ind. Naar Ællingerne er udvoksede, begynde de straks at trække hver Aften, og senere paa Efteraaret gaa de hver Aften i Stranden og komme saa igen om Morgenen. Stranden her ved Gaarden er Aunøfjord, som meget hurtigt bliver tillagt, og da her ingen rindende Vand er paa Eg-

nen, følger der hurtig mange Vildænder med hjem under Frost-perioderne. Ifjor havde jeg en Tid lang ca. 400 Ænder at fodre. De kom hver Morgen, naar det dagedes, fik Skrutten fyldt, hvorpaa de lettede; atter vendte de tilbage Kl. ca. 4¹/₂, fik deres Maaltid og forsvandt saa. Foruden Graaænderne har jeg haft baade Krikænder (*Anas crecca*) og Atlinger (*Anas querquedula*), der fulgte med. I Aar har en Spidsandrik (*Anas acuta*) fuldstændig slaaet sig til Ro her og er nu komplet tam. Den gaar med Graaænderne til Søs hver Aften, men kommer igen hver Morgen. Graaænderne er saa taknemlige og nøjes med ret primitive Forhold, at enhver, der har en Smule Interesse for Dyr, med Lethed kunde skaffe sig en daglig Glæde ved at indhegne en Vanding og sætte nogle Par ud. Blive de passede, ville de snart trække andre til, og man kan hurtigt faa en stor fast Bestand.

Ejendommen her er paa den ene Side omgivet af Aunøfjord, paa de andre Sider af den 900 ha store Kjøng Mose og Svinø Nor. I Svinø Nor har jeg Jagtretten, og ved en strængt gennemført Fredning er der bleven et ret enestaaende Fugleliv. Terrænet er ideelt. Foruden en Mængde Graaænder ruger der hvert Aar Spidsænder, Skeænder (*Anas clypeata*), Taffelænder (*Fuligula ferina*), Atling og Krikænder samt flere Par Gæs (*Anser cinereus*). Her i Haven har jeg 3 Gæs, indfangede som Gæslinger; de spacerer rundt som tamme, hvor de ønske om Dagen, men blive hver Aften lukket ind i Indhegningen, hvor de forliges udmærket med Ænderne. Spidsænderne og Atlingerne ville helst ruges i Græsmarkerne eller Engene; Krikænderne, Taffel- og Skeænderne i Sivtotter ude i selve Mosen. Gaaserede har jeg fundet én Gang i en stor Flægtot. Jeg kunde passere Reden paa ca. 30 m uden at forstyrre. Blishøns (*Fulica atra*) er der en Masse af i Noret; min Erfaring gaar ud paa, at de ikke i nævneværdig Grad forulempe de forskellige Ænder, ellers vilde der ikke være saa mange af disse. Dog ødelægger jeg hvert Aar en Del Reder. Hættemaagerne (*Larus ridibundus*) ere værre. Her er begyndt at komme Koloni, og jeg synes at spore nogen Nedgang blandt Ænderne, siden den er kommen ifjor og iforfjor. Men saadan en Koloni er næsten umulig at komme til Livs, hvor mange Æg man end tager.

Disse Linier skulde nærmest være for at opmuntre fugleinteresserede Landboere til at lave Anderi. Det er saare let og er til uhyre Glæde.